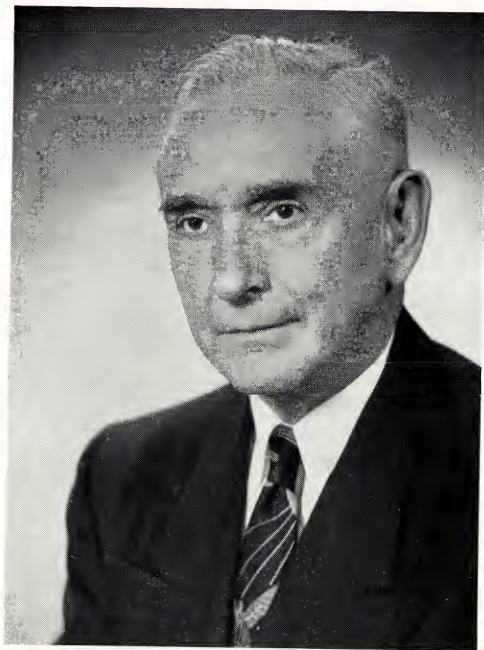

De Ster

ELDER ADAM S. BENNION,
van de Raad der Twaalven.

Mei 1956

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

56e JAARGANG

Nr 5

INHOUD:	Blz.
Elder Adam S. Bennion bezoekt Nederland	131
Bekering — Zaligheid, Marion C. Romney	132
Wat zal ik met Jezus doen?	
Sterling W. Sill	135
Onze Zonnehoek, Een Dichter werd een Profeet, Wendell J. Ashton	139
Zendelingen in de Nederlandse Zending	141
Vervolg Zonnehoek	149
Mijn Getuigenis, A. H. Diemel-Flament	151
Mijn Getuigenis, M. van Remoortel . .	152
Muziek in onze Zending	155
Gebeurtenissen in de Zending	156
O.O.V.-Conferentie	160

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistente:

JOH. E. WESTERDUIN

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Elder Adam S. Bennion bezoekt Nederland . . .

ONLANGS ontvingen wij het verheugende nieuws, dat Elder Adam S. Bennion van de Raad der Twaalven gedurende de maand mei, 1956, de Nederlandse Zending zou bezoeken. Onze harten vulden zich met dankbaarheid, toen wij wisten, dat wij wederom een levende Apostel des Heren in ons midden zouden mogen hebben. Elder Bennion is een uitstekend spreker met een rotsvast getuigenis van het Herstelde Evangelie.

Elder Bennion staat in de Verenigde Staten bekend voor hetgeen hij op het gebied van de pedagogie, het zakenleven, openbaar spreken en sociale werken tot stand gebracht heeft. Hij is de zoon van Joseph B. en Marian Ann Sharp Bennion en werd op 2 december 1886 in Taylorsville, Utah geboren. Elder Bennion trouwde met Minerva Young en het echtpaar is met vijf kinderen en negentien kleinkinderen gezegend.

Elder Bennion promoveerde aan de Universiteit van Utah met een B.A. titel, aan de Columbia Universiteit met een M.A. titel en deed gevorderd werk voor zijn Ph.D. titel aan de Universiteit van Chicago en behaalde deze aan de Universiteit te Californië. Na deze tijd bekleedde hij vele opvoedkundige posities in het bijzonder als Directeur van Kerkscholen. Voordat hij tot Apostel geroepen werd, bekleedde hij sedert 1915 een positie bij het Algemene Hoofdbestuur van de Zondagsschool.

Gedurende vele jaren bekleedde Elder Bennion hoge posities bij de Utah Power and Light Co. Toen hij tot Apostel geroepen werd was hij Vice-President van de firma. Vele instellingen zoals o.a. het Rode Kruis en de Kamer van Koophandel hebben van zijn leidinggevende eigenschappen en wijsheid geprofiteerd. Op het ogenblik is hij een bestuurslid van de Denver en Rio Grande Spoorweg Mij. Ook is hij lid van de bestuursraad van twee Universiteiten in Utah en is hij Voorzitter van een commissie geweest, die toezicht houdt op het onderwijs aan de openbare scholen.

Elder Bennion heeft verscheiden boekwerken gepubliceerd, waaronder „Beginnels van het Onderwijs”, dat in het bijzonder bestemd is ter voorbereiding voor leraars en leraressen in de Zondagsschool van de Kerk.

In april 1953 werd Elder Adam S. Bennion als Apostel geroepen om de vacature in te nemen die door het overlijden van Elder John A. Widtsoe was ontstaan.

BEKERING - ZALIGHEID

door Marion C. Romney, van de Raad der Twaalven.

BIJ de vele dingen waar ik dankbaar voor ben, zou ik graag het heerlijke beginsel van bekering voegen. Ik ben dankbaar voor de Here Jezus Christus, die door Zijn verlossingswerk bekering voor ons heeft mogelijk gemaakt. Ik ben dankbaar, dat Hij gewillig was om zijn leven vrijwillig voor ons te geven, want dat heeft Hij gedaan. Hij had het niet nodig, hij hoefde Zijn leven niet te geven. Hij is de Zoon van God en is niet onderhevig aan de val zoals wij mensen zijn. Hij droeg de macht in zich om altijd te leven. „Ik stel Mijn leven voor de schapen“, zei hij, „niemand neemt het van Mij, maar ik leg het uit Mijzelf af; Ik heb de macht het af te leggen en heb de macht wederom te nemen“. (Joh. 10 : 15; 18). Hij had de macht over de dood van Zijn Vader ontvangen.

Er was een persoon voor nodig, die de macht over de dood had om de rechtvaardigende schuld te betalen, die de opstanding voor de mensen zou brengen. Er was iemand voor nodig, die rein was, een God, ja zelfs de zoon van God, die zonder zonde was, om de zonden der mensen te rechtvaardigen. Zij waren niet in staat zich zelf te verlossen, zodat zij op zouden mogen staan. Zij konden niet voor hun zonde betalen en zich zodoende een geestelijke

wedergeboorte verschaffen. En daarom herhaal ik, dat ik dankbaar voor mijn Heiland ben, dankbaar, dat Hij de schuld heeft betaald en het gezegende beginsel van bekering heeft gebracht, zodat ik mij van mijn overtredingen kan bekeren en daardoor Zijn verlossingswerk deelachtig mag zijn en door Zijn verzoenend bloed van mijn zonden gereinigd zal kunnen worden; want ook al kan de mens veel doen, door de genadegift van Jezus Christus alleen kan hij gered worden. Het enige wat een mens kan en moet doen is zich bekeren. En ik houd van het beginsel van bekering. De afgelopen maanden heb ik de noodzaak voor bekering gezien — o, en of ik die gezien heb! Ik heb zendelingen, Heiligen en niet-leden van de Kerk in verre landen gezien, die tot in het diepst van hun hart bedroefd over hun zonden waren. Ik heb hen horen zeggen: „O, Broeder Romney, denkt U dat er hoop voor mij is, een kans om slechts de onderste trede van de Evangelieladder te bereiken?“ En toen ik hun droefheid aanschouwde dacht ik aan de droefheid van mannen, die zich bekeerden in de dagen van ouds. Zeesrom bijvoorbeeld, wiens „Ziel“ nadat het tot hem doordrong wat hij had gedaan om de leringen van Alma en Amulek te bestrijden“,... werd

gekweld onder het bewust zijn van zijn eigen schuld; ja, hij werd aangegrepen door de pijnen der hel. De pijnen waren zo intens, dat hij „ziek lag te Sidom met een brandende koorts, die door het grote zielsverdriet was veroorzaakt ten gevolge van zijn goddeloosheid”. (Alma 14 en 15). En Alma sprak over de kwellingen, die hij doorstond, toen hij trachtte „de Kerk van God te vernietigen:” „Ik werd door eeuwige wroeging gefolterd, want mijn ziel werd om al mijn zonden ten hevigste gekweld en gemarteld. Ja, ik werd door de pijnen der hel gefolterd; . . . de smarten van een verdoemde ziel! (Alma 36). Maar ik herinnerde mij ook de rust, die tot hun zielen kwam nadat zij door bekering vergeving gevonden hadden. „Ja mijn zoon”, zei Alma tot zijn zoon Helaman, „Er was niets zo hevig en zo bitter als mijn smarten”, maar, „niets zo heerlijk en zo aangenaam als mijn vreugde toen”! (Alma 36 : 21).

En zo troostte ik hen, die hun vertrouwen in mij stelden en gaf hen moed en ik spoor alle bedroefde mensen, die zich bekeren, aan om troost te zoeken bij de ondervindingen van Alma en de woorden van Paulus:

„Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid!” (II Kor. 7 : 10) Vandaag “zowel als in de dagen van ouds is er hoop, is er vrede en rust in Christus voor allen die een droefheid naar God hebben en zich een bekering onderwerpen, die zaligheid werkt.

De vergiffenis is even groot als de bekering. Een ieder zal vergeven worden, indien hij zich werkelijk en oprecht bekeert. Indien hij zich van alle zonden bekeert, zal hij rein voor God staan door het verlossingswerk van Jezus Christus onze Meester en Heiland; en hij, die geen geloof en werken tot bekering voortbrengt zal blijven...” alsof er geen verlossing is geschied, uitgezonderd het losmaken van de banden des doods.”

Dit is het belangrijkste punt van Gods genadevol verlossingsplan. Mijn broeders en zusters, er zijn velen onder ons die hun kwellingen en lijden onnoodzakelijk uitstellen doordat zij hun bekering niet voltooiën door het belijden van hun zonden. U zult zich de volgende woorden van de Heiland herinneren:

„Daarom gebied ik U wederom, dat gij u bekeert en dat gij uw zonden belijdt, opdat gij deze straffen waarvan Ik gesproken heb, niet behoeft te ondergaan. (L. & V. 19 : 20).

In een andere openbaring zei Hij: „Hierdoor moogt gij weten, of iemand zich van zijn zonden bekeert: Ziet, hij zal ze belijden en verzaken.” (L. & V. 58 : 43).

Herhaaldelijk zegt Hij, dat Hij de zonden vergeeft van hem, die ze met een nederig hart belijdt en niet tot de dood gezondigd heeft. (L. & V. 61 : 2; 64 : 7).

En voegt hieraan toe: „...Hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer.” (L. & V. 58 : 42).

Maar, hoe moeten wij aan dit gebod voldoen? Voor wie moeten wij onze zonden belijden? In de negenenvijftigste afdeling van de Leer en Verbonden zegt de Here in verband met Zijn „Heilige dag”: „...Doch gedenkt, dat gij op deze, des Heren dag uw offers en uw sacramenten de Allerhoogste moet offeren, en uw zonden voor uw broederen en de Here belijden.” (L. & V. 59 : 12).

Ik veronderstel, dat wij al onze zonden voor de Heer moeten belijden. Want overtredingen, die geheel persoonlijk zijn, hebben op niemand anders betrekking dan op onszelf en de Heer en een dergelijk belijden zou hier dan ook voldoende zijn. Voor enig wan gedrag, dat iemand anders heeft gekwetst moeten wij ook voor die betroffen persoon onze zonden belijden en hem om vergeving vragen. Als de overtreding van zo’n aard zou zijn, dat wanneer men zich er niet onmiddellijk van bekeert het lidmaatschap in de Kerk van Jezus Christus in gevaar zou brengen, dan zou volgens mij een uitvoerig belijdenis voor een bisschop of ander bevoegde ambtenaar van de Kerk op haar plaats zijn. Niet dat de Kerk-ambtenaar de zonde vergeven kan (deze macht rust slechts bij God alleen, en bij hen aan wie God deze macht geeft) maar alleen, dat de Kerk door de door haar aangestelde ambtenaren de volledige kennis van de betrokken feiten kan verkrijgen en dienovereenkomstig haar stappen kan ondernemen in verband met de discipline in de Kerk als dit nodig

mocht blijken.

Als iemand zich van zijn zonden heeft bekeerd en door een juist belijden zijn gedrag met de Here, zijn medemens en de Kerk heeft recht gezet waar dit noodzakelijk was, dan mag hij vol vertrouwen naar de vergeving des Heren uitzien en met een nieuwigheid des levens voortgaan en op de genade van Christus vertrouwen.

Laten wij op deze manier ons eigen leven reinigen en laten wij ons zodoende op de weg naar eeuwig leven begeven. Slechts op deze manier kunnen wij ons van onze schuldige gevoelens van onwaardigheid, neerslachtigheid, angst, onzekerheid en zelfverwijt bevrijden, die ons pad opwaarts belemmeren. Zolang als wij ons niet van onze zonden bekeren en ze belijden, zolang stellen wij de dag van onze verlossing uit.

Amulek verzekert ons dit: „Indien gij u wilt bekeren en uw hart niet verstokt, zal het grote plan van zaligheid onmiddellijk op u in toepassing worden gebracht.

(Alma 34 : 31).

En President Joseph F. Smith sprak deze troostrijke woorden: „...geen van Gods kinderen, die door gehoorzaamheid, geloof, bekering en doop voor de vergeving der zonden zijn verlost en in deze verlost staat leven, zijn een slachtoffer van Satan Zij zijn absoluut buiten zijn bereik zoals kleine kinderen, die zonder zonde sterven.”

Moge God het geven, dat dit ons aller deel moge zijn, bid ik in de Naam van Jezus Christus, Amen.

Wat zal ik met Jezus doen?

STERLING W. SILL

Assistent tot de Raad der Twaalven.

NA een vreselijke lange nacht, waarin Jezus verraden en verhoord werd, bracht men Hem voor Pilatus. Pilatus was er van overtuigd, dat deze Jezus onschuldig was en maakte zodoende een zwakke poging om Hem vrij te laten, door van zijn macht gebruik te maken om een gevangene van de Joden met de Pascha vrij te laten. Pilatus had een zekere beruchte misdadiger en moordenaar, met name Barabbas, in zijn bewaring. En toen Pilatus op het rechtvaardigheidsgevoel van de Joden vertrouwde, die zeker geen beruchte misdadiger vrij zouden willen laten gaan, stelde hij hen deze vraag: „Welken van deze twee wilt gij, dat ik U los zal laten? — Barabbas of Jezus, die Christus genaamd wordt?” (Matth. 27 : 31). — Pilatus moet toen sprakeloos geweest zijn, want het volk riep als met één stem: „Barabbas!” Hij zeide: „Wat zal ik dan doen met Jezus?” En de Joden antwoordden: „Laat hem gekruisigd worden!” Weer zeide Pilatus: „Zal ik Uw koning kruisigen?” En zij antwoordden: „Wij hebben geen koning dan Caesar!” Toen nam Pilatus water en waste

zijn handen voor de menigte en zeide: „Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtvaardige, gij moogt toezien!” En de Joden riepen: „Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!” Toen liet hij hen Barabbas vrij maar Jezus geselsd hebbende, gaf hij over om gekruisigd te worden. (Matth. 27 : 24-26).

Wij kunnen wel aannemen, dat Pilatus en de Joden toen dachten, dat deze zaak voor goed beslecht was. Pilatus dacht dit, omdat hij zijn handen gewassen had en de Joden omdat zij Gods eigen Zoon aan het kruis hadden laten hangen.

Maar er is een eigenaardige verhouding tussen deze Jezus en ieder ziel die hier op aarde geboren wordt! Want in dat grootse voorbestaan was deze Jezus aangewezen en aangesteld om de Heiland van de hele wereld te zijn, de Verlosser van het mensdom opdat het zalig zou kunnen worden. Hetgeen Pilatus en Joden gedaan hebben heeft niet in de geringste zin, iets van de verhouding tussen Hem en ons veranderd. Want Jezus heeft ook onze zonde gedragen en wij zijn daar-

door deelgenoot in Zijn lijden en verzoening.

Wij worden in ons leven er toe gedwongen om zekere beslissingen te maken en onze antwoorden op deze levensvragen beslissen onze uiteindelijke bestemming. Een van de grootste beslissingen, die een mens in zijn leven moet maken, is wel het antwoord op de vraag van Pilatus: „Wat zal ik met Jezus doen?” De Joden hebben hun beslissing gemaakt. Zij zeiden: „Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!” en zo is het gebeurd. Maar nu wat met ons? Want deze vraag staat nog voor ons en wij moeten er allen een antwoord op geven.

De beste manier om een probleem op te lossen is om beide mogelijkheden goed in overweging te nemen, maar in dit geval blijken er drie mogelijkheden te zijn. Wij zouden het voorbeeld van de Joden kunnen volgen en Hem verwerpen en daarbij, zoals Paulus zei: de Zoon van God opnieuw kruisigen. Iets dergelijks zou ondenkbaar zijn! Aan het kruis klonken de woorden van Jezus Christus: „Vader, vergeef hen, want zij weten niet wat zij doen!” (Lucas 23 : 34)

De Joden hebben het in werkelijkheid niet begrepen, toen zij de Heiland der wereld ter dood veroordeelden. Pilatus wist niet, dat toen de jonge timmerman uit Nazareth voor hem stond deze inderdaad de grote Jehova, de Schepper der aarde was.

Misschien zouden wij ons deze vraag kunnen stellen: Waarom wisten zij het niet? Er is hierop waarschijnlijk maar een antwoord: Zij hebben nooit een eerlijke poging gedaan om een onderzoek in te stellen of om nederig in gebed te gaan om de waarheid te weten. In grote trekken maken wij in onze dagen dezelfde fout. Als wij van onze avondmaalsvergaderingen wegblijven, weten wij eigenlijk niet wat wij doen. Wanneer wij onze tiende niet betalen of trouwen „totdat de dood ons scheidt” dan weten wij niet wat wij doen! Onze onwetendheid zowel als onze zonden staan tussen ons en onze zaligheid.

Als de Joden zo'n vreselijke grote straf moesten ondergaan om rede van hun zonden, die zij groten-deels in onwetendheid hebben begaan, wat zal er dan met ons gebeuren? Wij hebben alles, wat de Joden hadden en dan nog meer want wij hebben ook nog de getuigenissen van de Apostelen van de goddelijkheid van Jezus, de getuigenissen, die zij met hun bloed verzegeld hebben. Bovendien is in het vroege voorjaar van 1820 veel nieuwe kennis tot ons gekomen. God de Vader en Jezus Christus zijn verschenen om onder de mensenkinderen het geloof in een waarachtige God te herstellen. Dan hebben wij nog drie belangrijke boeken ontvangen, die elk onderdeel van het Evangelie verduidelijken. Als wij van de goede weg afdwalen is dit slechts onze eigen fout en

niet omdat wij de waarheid niet kennen. Het gaat ons dan zoals de Joden die de moeite niet gedaan hebben om de waarheid te leren kennen en dan verwerpen wij ook door onwetenschap onze persoonlijke verlosser en verliezen de kans op onze zaligheid.

De tweede mogelijkheid op deze vraag: „Wat zal ik met Jezus doen?” zou kunnen zijn, dat wij neutraal zouden willen blijven en het één nog het andere zouden willen geloven. Dit kan echter niet, want er is een God of er is geen God. Er bestaat hier geen middenweg, het is alles of niets. Door onze eigen vrije wil moeten wij Hem aannemen of verwerpen. Als wij een vraag niet op een zekere manier beantwoorden dan wordt het tegenovergestelde automatisch als een antwoord aanvaard. B.v. Als wij er in falen om het besluit te maken om in de trein te stappen, dan blijven wij automatisch op het perron staan. En toch is er een zeker aantal mensen, die deze gevaarlijke neutraliteit willen handhaven.

Het is niet alleen omdat zij niet geloven, maar hun twijfel gaat veel dieper. Er is een ding, dat ernstiger is dan „niet geloven” en dat is „er niet om geven”. Er is eens gezegd dat er een dwaasheid groter is dan die, die een dwaas begaat wanneer hij zegt dat er geen God is, namelijk wanneer men beweert niet te weten of er een God is of niet! Hierdoor is degenen, die dit zegt

meer aan wan geloof dan aan ongeloof schuldig en wan geloof is meestal een bekentenis, dat men geen onderzoek heeft ingesteld om de waarheid te weten. Als een mens denkt, dat de leringen van Jezus Christus waar zijn en hij zou hierdoor op een dwaalspoor geraken, zou hij zeker niets kunnen verliezen. Maar hoe onherstelbaar zou het verlies zijn, als iemand op een dwaalspoor zou geraken en geloven dat de openbaringen van God onjuist zijn! Er zijn vele mensen die trachten om zich van de vraag: „Wat zal ik met Christus doen?” te ontdoen door te zeggen, dat hij alleen maar een groot leraar was. Dit is zeker een zeer armzalig surogaat voor de waarheid. Het is ook erg gevaarlijk, want er is eens gezegd:

Veronderstel er is een Christus, maar ik ben zonder Hem

Veronderstel er is een reiniging, maar ik blijf onrein.

Veronderstel er is de liefde van een Hemelse Vader, maar ik blijf een vreemd'ling

Veronderstel er is een Hemel, maar ik zal in een hel geworpen worden!

Ook werd eens gezegd: De grootste onvriendelijkheid van de ene mens tot de andere is niet om hem te haten maar onverschillig tegen hem te zijn. Hij, die onverschillig tot zijn vriend is, is onvriendelijk tot hem, maar wie onverschillig tot onze Heiland is, heeft geen genade voor zich zelf”.

Onze derde mogelijkheid als antwoord op de vraag: „Wat zal ik met Jezus doen? is dat wij Hem aannemen. Wij kunnen Hem gretig en enthousiast ontvangen. Wij kunnen onze gedachten met Zijn woorden vullen en onze levens Hem wijden. Wij hebben Zijn raad hoe wij de vraag moeten beantwoorden, want in onze dagen heeft Hij gezegd: „Daarom, o gij, die u in de dienst van God begeeft, zie toe, dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatste dage onberispelijk voor God moogt staan.“

(L. & V. 4 : 2)

Wij allen zijn bevoorrecht door bewaard gebleven te zijn om gedurende deze, de grootste, aller bedelingen op deze aarde te mogen leven. Wij leven in een tijd wanneer vele wonderen en de voltooiing van vele dingen aan de orde van de dag zijn. Onze voorouders leefden op een platte stilstaande wereld en ploegden hun grond met houten stokken. Wat hebben wij dan een ontwikkeling meegemaakt sedert die dagen! Noach predikte zijn ge-

hele leven en was niet in staat om één ziel te bekeren buiten zijn eigen huisgezin. Zelfs in de bedeling van Jezus Christus gingen slechts honderd jaren voorbij tot dat alle apostelen ter dood gebracht waren en de wereld op weg naar duisternis en verval was. Maar wij leven in een tijd wanneer het veld „al reeds wit is om te oogsten.“ Wij hebben b.v. zendelingen, die in één jaar vijf, tien ja zelfs twintig bekeerlingen in de Kerk gebracht hebben.

In 1932 schreef een zekere Walter Pitkin een boek met de titel:

„Het Leven begint met Veertig!“
Het leven begint iedere morgen!
Het leven begint wanneer wij beginnen en wij gaan werkelijke vooruitgang maken wanneer wij Gods antwoord op de vraag:

„Wat zal ik met Jezus doen?“
aanvaardden.

Mag onze Hemelse Vader ons allen zegenen en inspireren dat wij het juiste antwoord op deze vraag mogen vinden voordat het tè laat zal zijn!

Bekendmaking Tempelreis

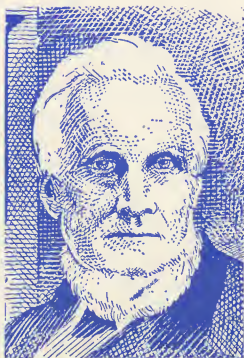
Op 6, 7 en 8 augustus 1956, zullen er wederom Tempeldiensten in de Nederlandse taal in Bern, Zwitserland, gehouden worden. Een ieder, die aan deze reis wil deelnemen, wordt verzocht dit zo spoedig mogelijk aan zijn of haar gemeente-president bekend te maken en een Tempelaanbeveling zien te verkrijgen.

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd

President John Taylor

EEN DICHTER WERD EEN PROFEET...

Wendell J. Ashton

MILNTHORPE is een klein landelijk stadje in het noordwesten van Engeland, niet ver van de Schotse grens. Milnthorpe staat bekend als het Engelse merendistrict. Het is een prachtige streek met heldere, kalme meren met beboste oevers. De lucht is er zuiver en fris.

Deze streek staat ook bekend voor zijn dichters. Misschien heeft U weleens een van hun namen gehoord: Woodsworth, Coleridge en Southey.

In het jaar 1808 werd er nog een dichter in Milnthorpe geboren. Zijn naam was John Taylor. Hij werd meer dan alleen maar een dichter, hij werd een profeet des Heren en later de derde President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

John was een van de tien kinderen van James en Agnes Taylor. Als een jongen werkte John in de velden van dit vreedzame merendistrict. Toen hij veertien jaren oud was, besloten zijn ouders, dat hij kuiper zou moeten worden. Een kuiper maakt en repareert vaten. John ging in dienst bij een firma in Liverpool.

Maar deze zaak ging failliet en John ging terug naar huis. Toch was de jongen vastberaden om een vak te leren en zodoende ging hij in Penrith aan de slag als houtdraaier. John werkte vijf jaren als houtdraaier in Penrith.

Toen John een jongeman van tweeëntwintig jaren was, verlieten zijn ouders, broeders en zusters Engeland om een nieuw tehuis in Canada te stichten. Als oudste jongen bleef John achter om de zaken in Engeland te regelen nadat de familie vertrokken was. Twee jaren later voegde John zich bij zijn familie in Toronto en begon daar een zaak als houtdraaier.

In Toronto was de jongeman uit Engeland een actief lid van de Methodistische Kerk. Hij werd leraar en later predikant in die Kerk. Terwijl hij de vergaderingen bijwoonde, ontmoette hij een beschaafd en geestig meisje, Leonora Cannon. Zij was de dochter van kapitein George Cannon van het eiland Man. Dit eiland ligt in de Ierse Zee ten westen van Milnthorpe. John huwde met Leonora. De jonge houtdraaier was niet geheel bevredigd met de leringen van de Methodistische Kerk. Hij en enige anderen vormden een kleine groep. Zij zochten naar meer waarheid. Zij zochten naar het ware Evangelie van Jezus Christus. De kleine groep kwam twee keren per week bijeen en elk lid bracht zijn eigen Bijbel mee.

Ondertussen kwam er een jonge Mormoonse Apostel in de stad Hamilton. Deze plaats lag ongeveer vijftig mijlen van Toronto. Zijn naam was Parley P. Pratt. Hij was een vreemdeling in Hamilton en had geen geld. De zendeling ging naar een afgelegen plaats in het bos en bad daar. Hij vroeg de Heer om hem te helpen. Op zijn weg terug naar Hamilton ontmoette hij een man, die hem vroeg wie hij was en waar hij naar toe wilde. Elder Pratt antwoordde op zijn vragen en vertelde, dat hij naar Toronto wilde. De man gaf hem tien dollar en een aanbevelingsbrief voor John Taylor. Mevrouw Taylor ontving hem vriendelijk en ging het dan haar man in de zaak vertellen. Dat bezoek was de aanleiding, dat Parley P. Pratt de studieklassen van de bijbelklas ging bijwonen.

(vervolg pagina 149)

Zendelingen in de Nederlandse Zending

Donovan H. van Dam
Zendingspresident

Ada S. van Dam
*Overzienster der
Vrouwen Organisaties*

Daryl van Dam
*Secretaresse van de
President*

Marvin van Dam

Lee van Dam

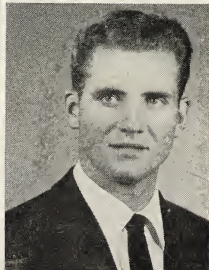
Donette van Dam

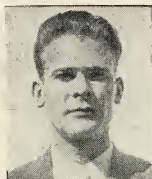
Rinze Schippers
Eerste Raadgever

Larry H. Brim
Zendingssecretaris

Max L. Pinegar
Tweede Raadgever

G. Robert Smith
Secretaris voor Statistiek
en Archief Administrateur
van de „Ster”

John F. Steenblik
Hoofdkantoor

Don L. van Noy
Overziener der Zondags-
school en O.O.V.

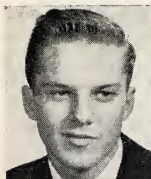

Cornelius A. Hofman
Ass. Overziener der
Zondagsschool en O.O.V.

Johanna E. Westerduin
Ass. Redactrice van
de Ster

District Amsterdam:

Gary L. Bunker
Districts President:

Hermanus H. Reedeker

Reed D. Sieverts

Ned H. Hansen

Henry J. Dickamore

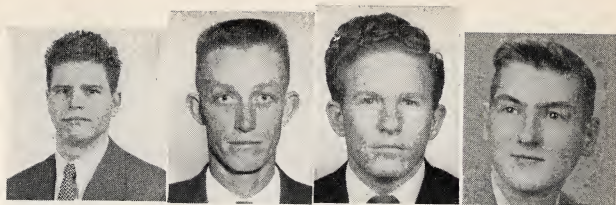
Gary Malcolm Stewart

Donald R. de Young

Lyman P. Winger

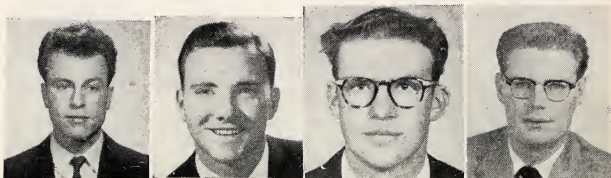

Ernest C. van Bibber

Ronald L. van Ry

Dan K. Merrell

Stanley M. Barrett

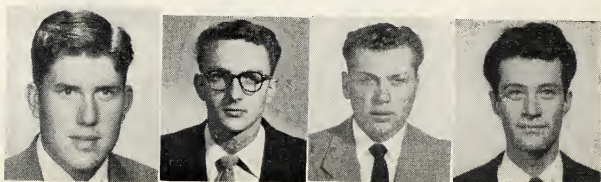
John W. Sieverts

J. De Loy Crofts

Glenn D. Zohner

LeRoy A. Bruin

District Antwerpen:

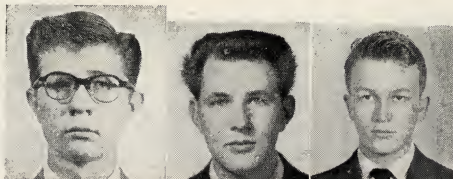

K. Lawrence de Vries
Districts President:

Milo D. Calder

Rodney F. Vaterlaus

Gary H. Heninger

John C. Marston

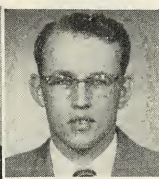
Pouwel S. Vuyk

Leo D. Hall

District Arnhem :

G. Ralph Willett, Jr.
Districts President:

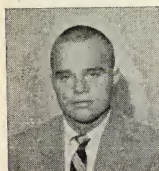
Herman K. Hatch

Elmer L. Bushnell

Adriaan de Waal

Robert J. de Bry

Gerald R. Loertscher

Lee H. Musgrave

Richard S. Lemon

Richard R. Walters

Garth L. Clinger

Douglas A. Robertson

Francis A. Palmer

District den Haag :

Fred W. v. d. Merwe
Districts President:

Eloise Steiger

Donald M. Springer

Jay Martin Russell

Henry Keith Beswick

Cal H. Barlow

Roelof Grotepas, Jr.

Kenneth L. Butler

B. Lloyd Poelman
(Directeur van de
Zendelingenschool)

Lawrence J. Jensen

Carla Owens

Elwin R. Patillo

Clifford F. de Graw

Marvin R. Harmon

District Eindhoven:

Dee H. Hadley
Districts President:

Dirk R. van Uitert

Ronald A. van Gelderen

Gerald E. Thomas

Phillip D. Harris

Dee H. Musgrave

Harold D. Winterton Joseph Leland Teerlink

District Groningen:

Ronald A. Crandall
Districts President:

Richard A. St. Claire

Bruce R. de Haan

H. Daniel Stage

Rulon L. Twitchell

David C. Ashton

Lambertus Jansen, Jr. Cornelius R. van Leuven

Joseph Ray Bienz

Gerald J. Westra

District Rotterdam:

Nicolaas D. Snel, III,
Districts President:

A. Laurence Lyon

Johannes H. Springer

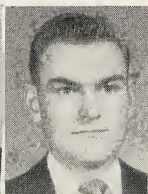
Ellis A. Brinkerhoff

Adriana v. d. Waal
(Overzienster van het
Jeugdwerk)

John v. d. Waal

Homer D. Capener

Melvin Schetselaar

Warren D. Losee

Fred P. Hansen, Jr.

John W. van Drunen Alice van Drunen

Darrell H. Hart

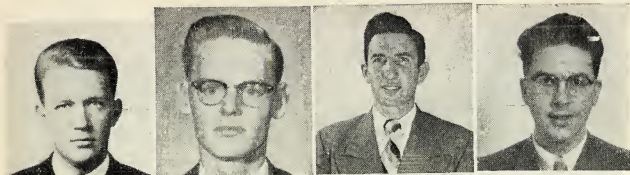
Albert D. Robinson

Gaylen M. Beazer

Lawrence M. O'Neil

Dale Leo Gustaveson

Duane V. Midgley

Leland N. Preece

Raymond G. Horne

District Utrecht:

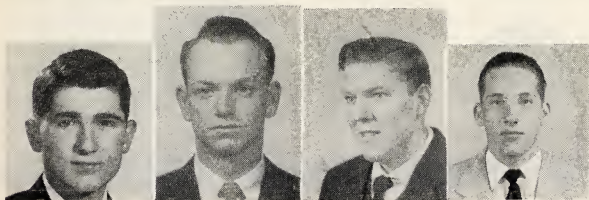

Thomas Dale Jones,
Districts President:

Donald W. Tarr

Robert K. Wolthuis

Daniel H. Atwood

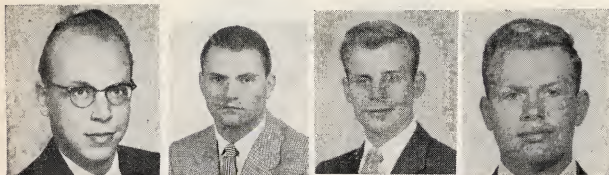

Robert A. Cummins

Kenneth J. LeMond

Alton Maurice Pugh

Calvin D. Ferrin

Lawrence S. Bowman

Victor R. v. Oostendorp Ailko Vanden hazel

Charles E. Greenall

Na enige tijd kwamen John en Leonora tot de conclusie, dat Elder Pratt het Evangelie gebracht had waarna zij gezocht hadden. Zij werden toen gedoopt en met hun anderen uit de groep. John Taylor was toen zevenentwintig jaren oud.

De jonge houtdraaijer uit Englands dichterstreek had nu een nieuw levenspad ingeslagen. Het zou hem ver en tot grote hoogten brengen. Enkele weken na zijn doop ordende Parley P. Pratt John Taylor tot ouderling en zij predikten te zamen het herstelde Evangelie in de buurt van Toronto. Toen Elder Pratt enige maanden later vertrok werd Elder Taylor de leiding over de gemeenten in het bovenste gedeelte van Canada gegeven. Later ontmoette John Taylor de profeet Joseph Smith en deze twee mannen werden goede vrienden. Twee jaren na zijn doop werd Elder Taylor als Apostel van de kerk aangesteld.

Een jaar later gingen John en Leonora Taylor met hun kinderen in een armzalig huis in Montrose wonen. Dit was een plaatsje aan de oever van de Mississippi rivier tegenover van Nauvoo waar de Heiligen zich een tehuis trachtten te scheppen nadat zij uit Missouri verdreven waren. De Taylors hadden met veel ziektes te kampen. John was zelf ziek. Zelfs onder die omstandigheden aanvaardde John Taylor de oproep om een zending in Engeland te gaan vervullen. Hij en zijn collega Wilford Woodruff hadden geen cent op zak. Onderweg ontmoetten zij twee anderen apostelen, Parley P. Pratt en Heber C. Kimball. Elder Pratt gaf hun zijn valies. „Dat is alles wat ik bezit”? zei hij. Elder Kimball voegde hieraan toe: „Ik heb nog één dollar, die zal ik je geven om erin te doen”.

Gedurende de reis van zeven weken naar New York werd Elder Taylor vier keren ernstig ziek. Maar hij ging voort om het Evangelie langs wegen en in de steden waar zij kwamen te prediken. Soms predikte hij terwijl hij zat omdat zijn benen te zwak waren om op te staan. In het midden van de winter trokken de twee zendelingen over de Atlantische oceaan en hadden een armzalig kwartier op een schip. In Engeland werd Elder Taylor te Liverpool geplaatst, waar hij als kleine jongen begonnen was het kuipersvak te leren. Vele mensen traden ten gevolge van zijn leringen tot de Kerk toe. Uit Liverpool vertrok Elder Taylor met twee collegas naar Ierland om ook daar het Evangelie te verkondigen. Zij begonnen hun werk in Ierland in Newry, een liefelijk plaatsje aan de kust, dat met groene heuvels omgeven was. Zij huurden een zaal en de stadsomroeper werd door de straten gestuurd om de vergadering voor die avond aan te kondigen. Er kwamen ongeveer zevenhonderd mensen en John Taylor verkondigde het Evangelie. Van Newry vertrokken Elder Taylor en een van zijn collegas naar andere steden. Een zekere Thomas Tate reisde met hen. Een gedeelte van de weg legden zij in

een Ierse kar met twee wielen af. Zij moesten er met hun ruggen tegen elkaar zijdelings in zitten. Later gingen zij te voet door het prachtige groene heuvelland van Ierland waar hier en daar witte huisjes verstrooid staan. Zij gingen naar de stad Lisburn en onderweg verklaarde Elder Taylor het Evangelie aan mijnheer Tate. Toen zij boven op een heuvel aangekomen waren, zagen zij een prachtig meer en mijnheer Tate riep vol vreugde: „Daar is water, wat verhindert mij om gedoopt te worden”? In dat meer doopte Elder Taylor Thomas Tate. Men gelooft, dat dit de eerste keer is, dat iemand in Ierland in de Herstelde Kerk gedoopt werd. Later vervulde John Taylor zendingen voor de Kerk in Frankrijk, Duitsland, Nauvoo en New York City. Hij schreef gedichten en sommigen er van zijn vandaag nog in ons zangboek te vinden.

De bekendste ondervinding in John Taylors leven gebeurde op een zomerse dag in het jaar 1844 in de gevangenis in Carthage. Hij was daar met Joseph Smith, zijn broer Hyrum en Willard Richards. John Taylor zong daar voor hen in de bovenkamer van de gevangenis. Juist toen hij een lied beëindigd had stormde er een wilde bende met beschilderde gezichten binnen. Zij losten schoten en troffen de profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum dodelijk. Elder Taylor stond op het punt om uit het raam te springen toen een kogel het horloge in zijn vestzak raakte en hem terugwierp. Vier andere kogels raakten zijn been. Maar hij leefde! Hij leefde om na de dood van Brigham Young in 1877 de derde President van de Kerk te worden.

Als President van de Kerk was John Taylor een profeet met witte haren en diepgezette heldere ogen. Hij was een waardig en vriendelijk man vol geloof en moed. Iemand beschreef hem als een „Engelse Heer”. Als President schonk John Taylor vooral zijn aandacht aan het bouwen van tempels en het zendingswerk.

President Taylor stierf op 25 juli 1887 te Kaysville, Utah. Daar eindigde een machtig, levend gedicht van acht en zeventig jaren. Een leven dat net zo mooi was als het prachtige merendistrict waar het eens begon.

Mijn Getuigenis

Zuster A. H. Diemel-Flament, Nijmegen.

GETUIGENISSEN zijn een ervaring, die men opdoet in onze rondgang op deze wereld; op reis zijnde naar de eeuwigheid. Ervaringen, die tot getuigenissen uitgroeien worden dan vaste zekerheden en feiten en deze vormen de oasen, die als lafenissen zijn voor iedere Christen-pelgrim, die rond moet trekken door de woestijnen des levens.

Door deze verfrissende lafenissen komt er dankbaarheid in ons en uit dankbaarheid groeit vooruitgang en door vooruitgang komt het begrijpen. Begrijpen is rust en iemand, die rust, geeft zich over en voelt zich rustig en het zich over-geven.

Zo geeft „begrijpen” van het Evangelie van Jezus Christus aan de Christen ook een weldadige rust en een absoluut zeker zijn dat wij een „levende” God hebben.

Mijn getuigenis is geboren uit ervaring, die tot feiten zijn uitgegroeit en hierdoor was ontstaan een „bewust” weten, dat ik een Vader heb in de hemel, die voor mij zorgen wil, als ik Hem voor mij laat zorgen. Het vertrouwen, de overgave, is een zeer moeilijk vraagstuk voor mij geweest! Mijn eigen, menselijke wil, vond ik zo geweldig groot, zodat ik Gods Kracht onderschatte en mij zelf wilde verlossen uit noden en zorgen des levens en iedere keer op nieuw zag ik dat ik het verkeerd deed en verprutst had.

Maar Gods liefde was groter en juist door veelvuldiger tegenspoeden ontdekte ik mijn machteloosheid als mens.

Toen eerst werd het „begrip” in mij geboren, dat ik mij over moest geven aan de genade Gods, welke ons is toebereid door Jezus Christus. Door deze overgave kon de geest, welke uit God is, overwinnaar zijn en toen begreep ik wat Paulus bedoelde met de woorden: „Weest in geen ding bezorgd; maar laat uwe begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uwe harten en uwe zinnen bewaren in Jezus Christus!” Ik heb mogen ervaren dat, waar geen mens uitkomst geven kon, Hij mijn Hulpe was en dat Hij door de diepte van de ellende en noden des levens, met mij ging.

— Ook weet ik, dat ik dit niet uit enig verdienste heb ontvangen, maar alleen uit genade, doordat Hij mij als zondaar heeft vrijgekocht met Zijn dierbaar bloed. En nu is mijn geloven een weten, dat mijn Verlosser leeft!

Ook ben ik er zeker van dat Hij mij heeft geleid tot Zijn wonderbare Evangelie en zal Hij mij bewaren in Zijn Kerk, totdat Hij komt als Brudegom, om voor eeuwig met Hem te zijn.

Ik weet ook zeker, dat God leeft en dat ik door Jezus Christus het kindschap Gods terug heb ge-

kregen; door de doop herwonnen dat welk ik had in het voorbestaan bij de Vader.

Ook weet ik, dat de profeet Joseph Smith de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft mogen opbouwen en herstellen, omdat hij in waarachtigheid God gezocht heeft!

Gij leerde mij
Mijn Vader, als een kind
Te lopen op mijn levenspad.
En als ik viel,
Was het Uw arm.
Die mij steeds opwaarts richten
[deed,
Mij leerde weer te lachen in
[mijn leed.

Gij leerde mij
Mijn Vader, als een kind
Vertrouwen in Uw Kracht alleen.
En niet te vrezen
In des levens storm.
Hoe die ook woedde, beuken,
[gieren,
Uw grote Kracht zal daarin
[zegevieren.

En met dit
Zegevieren van Uw Kracht
Deed Gij ook Jezus
Het graf verwinnen!
Leer mij in Hem verwinnaar zijn!
Geen zorg of tegenspoed te
[vrezen,
Opdat in mij ook Uwe kracht
[mag wezen.

Mijn getuigenis is in alle nederigheid gezegd, door de genade van Jezus Christus.

Mijn Getuigenis...

Zuster M. Van Remoortel,
Borgerhout-Antwerpen.

HET is wel een groot voorrecht in ons waardevol boekje „De Ster” een wedstrijd te houden om onze talenten te ontwikkelen. Als onderwerp heb ik gekozen: „Mijn getuigenis”. Wij hebben die allen op verschillende wijze ontvangen, en zo kunnen wij van elkander leren.

Ik heb een strenge katholieke opvoeding gehad, maar die leer heeft mij onverschillig gelaten. Ik deed alles uit dwang en plicht, en zo heb ik tot mijn vijfenveertigste jaar in duisternis en zonde geleefd, toen had ik reeds zware beproevingen gekend, al het wereldse had mij geen geluk gebracht. Ik kreeg een oprecht verlangen naar God en ik wilde mijn katholieke plichten trouw volgen, maar zij gaven mij geen bevrediging. In mijn droefheid en verlatenheid viel ik geknield neder en bad met woorden, die uit het diepste mijns harten opwelden tot onze Hemelse Vader om hulp en bijstand. Dit troostte en sterkte mij en ik bleef daarin volharden en begon ijverig naar de waarheid te zoeken. Ze is moeilijk te vinden wanneer zij verborgen wordt gehouden! Maar de Heer is een hoorder en verhoorder des gebeds. Ik kreeg een briefje ter hand waarop geschreven stond, dat de Russische schrijver Tolstoï op later leeftijd steeds naar de Waarheid had gezocht, er stonden enige titels van zijn laatste

* * * * *

werken bij en ik koos daaruit. Het Koninkrijk Gods is binnen Ulieden; ik moest het in de hoofdbibliotheek doen opzoeken, het was een boek dat een aanklacht was tegen alle ongerechtigheid. Het sprak veel over het Evangelie van Jezus Christus, vooral over de Bergrede. Ik wilde dat Evangelie leren kennen en zo kwam ik in het bezit van een Bijbel. Ik had een toebereid hart daarom maakte Gods woord zulk een diepe indruk op mij, ik voelde dit aan als stemmen, die tot mij spraken, de stem van Christus, en Zijn Apostelen, ik wist, dat ik de reine waarheid had gevonden. Mijn geest begon te ontwakken voor Gods geloof, alhoewel ik hier gans alleen stond met mijn groot en vurig geloof in het Evangelie. Toch wilde ik mij bij geen Protestantse Kerk aansluiten, omdat er zoveel strijd en verdeeldheid was en toch kon ik de waarheid niet in mij opsluiten, ik moest uiting geven aan de drang om van het Evangelie te getuigen. Ik heb dit ook aan mijn kinderen gezegd, bij familie en kennissen, maar ik werd niet begrepen. Ik begon toen een briefwisseling met geleerden over het Evangelie, een Belgische schrijver en een Nederlandse Redacteur, ook in hen vond ik geen geestverwant. Met Gods hulp heb ik dan ook zelfstandig mijn geloof ontwikkeld, en bad iedere dag geknield, dat de reine waarheid van God en naastenliefde tot mij zou komen. Na acht jaren, werden mijn gebeden verhoord, door een tractaat, dat aan mijn zoon afgegeven

werd. Het was een groot voorrecht en ook Gods wil, dat de zendingen de eerste beste week daarop in onze straat kwamen. Het tractaat: „Stralen van Levend Licht”, was voor mij een bewijs, dat zij strijders waren voor de waarheid. Ik voelde mij er dadelijk toe aangetrokken en de ongeveinsde liefde van de zendingen maakte ook een diepe indruk op mij. Door het lezen van het Boek van Mormon, wist ik zeer duidelijk, dat dit van Goddelijke oorsprong was, het was dezelfde stem van Jezus Christus als uit de Bijbel en van Zijn goddelijk geïnspireerde profeten en discipelen, maar in een ander werelddeel gesproken. Hij is de goede Herder, die al Zijn schapen kent.

Door de volheid van het Evangelie te leren kennen werd mijn geloof en getuigenis nog veel verstrekt. Veel wat ik in het Evangelie niet begreep werd mij hierdoor duidelijk. Er staat maar weinig over de doop, het Avondmaal en het Priesterschap in de Bijbel geschreven, omdat er vele waardevolle stukken uit ontbreken, daarom wordt de Bijbel op zoveel verschillende manieren uitgelegd en zijn er zoveel Godsdiensten en Sekten ontstaan uit Gods Woord, en ieder meent de waarheid te bezitten.

Het was werkelijk nodig, dat onze Hemelse Vader en Zijn Zoon Jezus Christus van de Hemel spraken, om die verwarring te doen ophouden. Daarmede werd ook het mysterie onthuld waarin de mensheid zoveel

eeuwen had gedwaald, onze Hemelse Vader en Zijn Zoon Jezus Christus, één en de zelfde Godheid was.

Door onze Standaardwerken, en vooral de Leer en Verbonden te leren kennen, wist ik met een rotsvaste overtuiging, dat Joseph Smith de grootste profeet dezer aarde is geweest, dat hij het werktuig in Gods handen is geweest om Zijn Evangelie en Zijn Kerk te herstellen zoals die eens was toen Jezus op aarde leefde, en de volheid van Zijn Evangelie van alle bedelingen der tijd tot stand te brengen.

Met een oprecht geweten kan ik getuigen, dat het grote onderscheid heb leren kennen, wanneer men leeft onder de invloed van Satan, die onze harten verhard tegen al wat goed en rein is, en die ons zo listig weet te misleiden tot alle dwaasheden zonder dat wij er bewust van zijn of hoe heel anders het is wanneer men onder de kracht van Gods Geest leeft, die ons tot alle goede deugden aanzet, die ons rust en vrede geeft, die ons van den boze verlost. Die boze heeft nu geen macht meer over ons, want wij behoren met hart en ziel aan onze Hemelse Vader en Zijn Zoon Jezus Christus, niets of niemand kan ons nog doen wankelen!

Ik dank onze Hemelse Vader dat Hij mij, zondig en onwaardig mens van zonde en duisternis heeft verlost, en mij tot Zijn wonderbaar Licht heeft geleid. Ik

dank de leiders van de Kerk, die de zendelingen naar ons land hebben gezonden, om ons de blijde boodschap van de Volheid van het Evangelie te verkondigen, en zoveel offers voor ons brengen. Ik dank ook de zendelingen voor hun liefden ijver en offervaardigheid, ook voor hun groot geduld en verdraagzaamheid. De jonge zendelingen zijn voorbeelden voor ons hoe wij volgelingen van Christus kunnen worden. Ik dank ook mijn brave ouders, zij hebben nooit het Evangelie gekend, maar toch hadden zij vele goede deugden. Zij waren streng en rechtvaardig, zij leidden een werkzaam en matig leven. Vader zou nooit van iemand kwaad hebben gesproken en moeder had een sterke drang naar reinheid. Zij was weinig geleerd, toch voelde zij instinkmatig, dat God het huwelijk had ingesteld om man en vrouw te verenigen om een gezin te stichten en hun kinderen christelijk op te voeden maar dat men verder rein moest leven. Hoe heel anders bemin ik hen nu, dan toen ik een werelds mens was. Dan is men doof en blind voor de goede gaven van mensen, men leert die eerst kennen in het goldelijke licht van het Evangelie van Jezus Christus. Het is lan ook mijn grootste wens den Doop voor le Doden voor hen en mijn familieleden te laten doen om eens met hen voor eeuwig in Gods Koninkrijk verenigd te wezen.

VERZORGD DOOR
ELDER A.L. LYON

Lied van de Maand:

WIJ PRIJZEN U, O HEER — No. 192

De oudere leden onder ons zullen zich de melodie van dit lied kunnen herinneren, daar dit lied ook in het oude zangboek stond met andere woorden, namelijk: Hoog op der Bergen Kruin. Deze woorden geven dan ook de stemming aan de melodie, die door Ebenezer Beasley geschreven is, het beste weer. Zoals wij in Holland ons tot de zee aangetrokken voelen en van haar houden, houden de mensen in het Rotsgebergte van de bergen en in deze gevoelens is er het gevoel van diepe verbondenheid met God. De woorden, die wij op het ogenblik op deze melodie zingen geven uiting aan onze dankbaarheid tot God voor de herstelling van het Evangelie. Dit lied is geschikt als openings-, tussen- en slotlied.

Voor de Dirigent:

Het rythme van dit lied is middelmatig, niet té snel en niet té langzaam — maar toch stevig. Naar verhouding is het erg gemakkelijk te dirigeren. Het vraagt een exacte en duidelijke maatslag, zodat allen hem goed kunnen zien.

Voor de Organist:

Probeer eerst het rythme goed te voelen en onder de knie te krijgen voordat U het in de Kerk speelt, dit betekent van tevoren oefenen. Het lied van deze maand is erg eenvoudig en U zult er plezier in hebben om het te spelen. Weer zult U moeilijkheden met erge wijde grepen hebben. In de eerste volledige, de zevende en de laatste maat is de tenor meer dan een octaaf van de bas verwijderd en U kunt zoals eerder verklaard is de tenor met de duim van de rechterhand spelen.

Algemene Instructies:

Wij, die de muziek in de zending verzorgen, hebben een zeer belangrijke taak te vervullen. In onze gemeenten hier in Holland dirigeren wij of spelen wij de piano of het orgel heel vaak omdat er niemand anders is, die het kan doen. Vaak voelen wij ons niet geheel bekwaam, maar er is geen andere keus. En zonder veel moeite houden wij ons ambt in de Kerk omdat er toch niemand anders is, die beter is dan wij. En zo vaak vervullen wij in de gewoonte om ons ambt als een plicht te zien inplaats van een voorrecht, wat het eigenlijk is. Omdat niemand ons controleert, of omdat wij geen kritiek kunnen verdragen, worden wij achteloos — zolang als een lied maar half goed gezongen of gespeeld wordt zijn wij al lang tevreden, maar wij vergeten één ding, dat iemand toeziet, een zeer belangrijk iemand, namelijk onze Hemelse Vader. Hij verwacht meer van ons, dan wij vaak doen. Hij wil dat wij in alles vooruitgang maken — waarom niet in muziek?

Wij bidden, dat wij allen onze verantwoordelijkheid tegenover de Here meer indachtig mogen wezen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Oudman, Eltjo Jan; 4 maart 1956 te Groningen.
van Pelt, Cornelia; 4 maart 1956 te Dordrecht.
Maaskamp, Jeffrey; 25 maart 1956 te Amersfoort.
Maaskamp, Cynthia; 25 maart 1956 te Amersfoort.
Maaskamp, Robert; 25 maart 1956 te Amersfoort.
Maaskamp, Myrna; 25 maart 1956 te Amersfoort.
Haverkamp, Rigtje; 1 april 1956 te Groningen.
Haverkamp, Johanna; 1 april 1956 te Groningen.

GEDOOPT:

Pieters, Erna; 20 oktober 1955 te Haarlem.
Zwan, Ingrid Elisabeth Gerarda; 23 maart 1956 te Zaandam.
Erdsieck, Eduard Adolf; 23 maart 1956 te Haarlem.
van der Linde, Cornelia Catharina Evers; 23 maart 1956 te Haarlem.
van der Linde, Robert; 23 maart 1956 te Haarlem.
Vries, Bertha Eleonora Annetta; 23 maart 1956 te Amsterdam.
van Loenen, Maria Hendrina Runnenburg; 23 maart 1956 te Amsterdam.
van Wijngaarden, Cornelia; 25 maart 1956 te Hilversum.
Maaskamp, Alice Leonie Ecoma Verstege; 25 maart 1956 te Amersfoort.
Gooijert, Cornelia Sabija; 25 maart 1956 te Utrecht.
van der Werf, Lollke; 8 april 1956 te Leeuwarden.
Ludema, Johannes; 8 april 1956 te Groningen.
Vermeer, Jacoba Corry Lemmers; 8 april 1956 te Groningen.
Dekker, Frans Nicolaas; 20 april 1956 te Rotterdam Zuid.
Lakerveld, Yvonne Henriëtte Marguerite; 20 april 1956 te Rotterdam Zuid.
Speerstra, Anna Helena Maria den Hartog; 20 april 1956 te Rotterdam Zuid.
Schijf, Wilhelmina Maria Jansen; 20 april 1956 te Rotterdam Zuid.
Wijker, Johanna de Jong; 20 april 1956 te Vlaardingen.
Kannegieter, Gijsbert Elisa; 20 april 1956 te Rotterdam Noord.
Kannegieter, Hillegonda Koster; 20 april 1956 te Rotterdam Noord.
van Dam, Francina Verhoeff; 20 april 1956 te Rotterdam Noord.
van Dam, Adrianus Jakob; 20 april 1956 te Rotterdam Noord.
Wijdemans, Johanna Wilhelmina Adriana; 22 april 1956 te Arnhem.
Janssens, Mary Do; le; 22 april 1956 te Antwerpen, België.
de Nijs, Louis Jan; 22 april 1956 te Mechelen, België.
de Nijs, Melanie Isidoor Scheers; 22 april 1956 te Mechelen, België.
Kläring, Clémentina Rader; 23 april 1956 te Den Haag.
Louwerens, Maria Suzanna Peternella; 23 april 1956 te Den Haag.
Hoogveld, Willy Maria Christina; 23 april 1956 te Den Haag.

van der Wel, Jacobus Adriaan; 23 april 1956 te Den Haag.
 Lettinga, Eddy; 23 april 1956 te Den Haag.
 van der Wel, Jacomina van Vliet; 23 april 1956 te Den Haag.
 Tio, Seng Nio Lim; 23 april 1956 te Delft.
 Herbert, Nicolaas; 23 april 1956 te Delft.
 Herbert, Bartholomeus; 23 april 1956 te Delft.
 van Gils, Emilio Lucia; 23 april 1956 te Delft.
 Herbert, Mensje; 23 april 1956 te Delft.

OVERLEDEN:

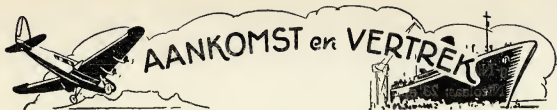
Tijhof, Cornelia Catharina Pieters; 12 maart 1956 te Den Haag.
 Birza, Meinko; 10 april 1956 te Groningen.
 Banning, Grietje Bruinsma; 21 april 1956 te Harlingen.

GEORDEND:

Zwan, Cornelis Leonardus Vincentius; 23 maart 1956 te Zaandam als Ouderling.
 Dekker, Nicolaas; 25 maart 1956 te Rotterdam Zuid als Diaken.
 Groeneveld, Pieter; 1 april 1956 te Rotterdam Zuid als Leraar.
 van der Knaap, Johannes Pieter Adrianus; 1 april 1956 te Rotterdam Zuid als Priester.
 van Beuge, Robert; 1 april 1956 te Nijmegen, als Priester.
 Everaert, Leon Bernard; 8 april 1956 te Gent, België, als Ouderling.

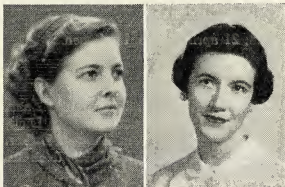
OVERGEPLAATST:

van Leuven, Cornelius R.; van Utrecht naar Groningen.
 Wolthuis, Robert K.; van Groningen naar Utrecht.
 DeYoung, Donald R.; van Zendelingenschool naar Den Helder.
 Dickamore, Henry J.; van Enschede naar Amsterdam.
 Reedeker, Hermanus H.; van Zaandam naar Amsterdam.
 Stewart, Gary M.; van Mechelen, België naar Amsterdam.
 Heninger, Gary G.; van Mechelen, België naar Antwerpen, België als G.P.
 Vuyk, Pouwel S.; van Gent, België naar Mechelen, België.
 Vaterlaus, Rodney F.; van Den Haag naar Gent, België.
 Clinger, Garth L.; van Amersfoort naar Arnhem als G.P.
 Musgrave, Dee H.; van Den Haag naar Enschede als G.P.
 Hatch, Herman K.; van Amsterdam naar Apeldoorn als G.P.
 Loertscher, Gerald R.; van Nijmegen naar Zwolle.
 van de Merwe, Frederick; van Hilversum naar Den Haag als D.P.
 Beswick, Henry K.; van Den Helder naar Den Haag.
 Harmon, Marvin R.; van Zwolle naar Gouda als G.P.
 St. Claire, Richard A.; van Zaandam naar Assen.
 van Drunen, John William; van Utrecht naar Rotterdam Zuid als G.P.
 van Drunen, Alice; van Utrecht naar Rotterdam Zuid.
 Bowman, Lawrence S.; van Assen naar Utrecht als G.P.
 van den Hazel, Ailko; van Amsterdam naar Hilversum als G.P.
 Pugh, Alton M.; van Rotterdam naar Amersfoort.
 Hadley, Dee W.; van Arnhem naar Eindhoven als D.P.
 Harris, Phillip D.; van Zendelingenschool naar Tilburg.
 van Uiter, Dirk R.; van Apeldoorn naar Breda.
 Teerlink, Joseph L.; van Amsterdam naar Breda.
 Musgrave, Lee H.; aangesteld als G.P. te Zwolle.
 Tarr, Donald W.; aangesteld als G.P. te Amersfoort.

AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

Wilbrink, Emilie Marianne Yda; van Rotterdam naar Den Haag.
Burnett, Sylvia; van Ogden, Utah naar Den Haag.

VERTROKKEN:

- Max L. Pinegar. Aangekomen 3 november 1953. Vertrokken 8 mei 1956.
Werkzaam geweest: Den Haag, Leeuwarden, Apeldoorn als G.P., Den Haag als D.P., Hoofdkantoor als Zendingsscretaris, Den Haag als 2e Raadgever in het Zending's Presidentschap.
- Hendrik W. Tak. Aangekomen 17 mei 1954. Vertrokken 8 mei 1956.
Werkzaam geweest: Mechelen, België, Hilversum als G.P., Hoofdkantoor als secretaris van Statistieken en Archief en Administrateur van de Ster, Gouda als G.P.
- Armal B. Carpenter. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Hilversum, Apeldoorn, Amsterdam, Amersfoort als G.P., Gouda als G.P., Tilburg.
- Wilford B. Meek. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Dordrecht als G.P., Groningen als D.P., Arnhem als G.P., Den Haag.
- Clair G. Cherry. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Den Haag, Mechelen, België, Vlaardingen, Apeldoorn, Leiden, Eindhoven als D.P.
- Larry D. Bergen. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Groningen, Amsterdam, Alkmaar als G.P., Zeist als G.P., Antwerpen, België als D.P., Eindhoven.
- David R. Jones. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Zutphen, Utrecht, Zeist als G.P., Arnhem als D.P., Rotterdam Zuid als G.P.

- Roland W. Hein. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Zaandam als G.P., Dordrecht als G.P., Den Helder, Utrecht, Eindhoven.
- David L. Jensen. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Zeist als G.P., Antwerpen, België als D.P., Rotterdam Zuid, Enschede, Den Haag als D.P.
- R. Michael Brown. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Utrecht als D.P., Apeldoorn als B.P., Antwerpen, België als G.P.
- Harry M. Weenig. Aangekomen 22 november 1953. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Haarlem als G.P., Rotterdam als D.P., Utrecht als G.P.
- Cal H. Barlow. Aangekomen 10 mei 1954. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Apeldoorn, Vlaardingen, Amsterdam, Den Haag.
- Cornelis van Keizerswaard. Aangekomen 6 oktober 1954. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Leeuwarden als G.P., Rotterdam.
- Johanna van Keizerswaard. Aangekomen 6 oktober 1954. Vertrekt 31 mei 1956.
Werkzaam geweest: Leeuwarden, Rotterdam.
-

De gelukkige leden van de Nederlandse Zending die op 2, 3 en 4 April 1956 de Tempeldiensten in Bern, Zwitserland bijwoonden.

JAN KLAASEN EN KATRIJN

doen voor de laatste keer een dringend beroep op alle leden van de O.O.V.: „Ondersteun Uw O.O.V. met Uw komst op 19, 20 en 21 mei a.s. en laat daardoor Uw medeleven blijken. O.O.V.-leden komt allen, laat niemand thuis blijven en deze conferentie missen!”

Hier volgen dan enkele interessante punten van het programma:

De O.O.V.-Conferentie zal zaterdagmiddag beginnen om 14 uur met een leiderscursus voor ambtenaren en ambtenaressen, daarna om drie uur de wedstrijd o.a. in instrumentale soli-zang soli-declamatie, pingpong en padvinderswedstrijden.

Iedereen die aan deze wedstrijden deel wil nemen moet uiterlijk om 14.45 aanwezig zijn om zich voor de wedstrijden op te geven. Om 17 uur begint de grote repetitie van het Zendingskoor in het Kerkgebouw Rotterdam-Noord, waar ook de wedstrijden gehouden zullen worden. Zaterdagavond om 20 uur begint onze Revue op de bovenste etage van het Groot Handelsgebouw. Hierna bestaat er gelegenheid om te dansen tot 23.20 op de klanken van het orkest. Dan zullen de slaappleaatsen opgezocht worden, waarbij de jongens en meisjes vergezeld zullen worden door oudere broeders en zusters, die toe zullen zien, dat dit punt van het programma goed en rustig verloopt. Wij willen de jongens en meisjes graag er aan herinneren, dat zij zich als goede O.O.V.-leden dienen te gedragen!

Zondagochtend zal de eerste dienst van de O.O.V.-Conferentie om 10 uur beginnen in het Kerkgebouw Rotterdam-Noord en de namiddagdienst om 4 uur, wij hebben het verheugende nieuws, dat Elder Adam S. Bennion van de Raad der Twaalven bij deze diensten aanwezig zal zijn en tot ons spreken zal. Onmiddellijk na de morgendienst zal het Zendingskoor zijn generale repetitie houden. 's Avonds om 19.30 uur vindt dan de opening van het muziek-festival plaats waaraan het zendingskoor zijn medewerking zal verlenen. Hierna zullen de slaappleaatsen zo spoedig mogelijk opgezocht worden, daar het maandag heel vroeg dag zal zijn. Er vertrekt om 6 uur precies een tram uit Rotterdam-Zuid, die wij gehuurd hebben om allen in Rotterdam-Noord samen te brengen. Van hier zullen wij gezamenlijk naar het Kralingse Bos vertrekken. Wilt U er dus alstublieft zorg voor dragen, dat U deze tram niet mist! Om half acht zullen we allen weer naar het Rotterdam-Noord gebouw terugkeren waar om 8.15 uur de wedstrijden voortgezet zullen worden, n.l. in openbaar spreken, vertellen, spreken zonder voorbereiding, kwartet, trio en koor. De inschrijving begint een kwartier voor het begin van de wedstrijden. De wedstrijden eindigen om 11.15 uur waarna de uitreiking zal plaats vinden. Hierna zullen wij lunchen en om 13 uur weer het bos intrekken waar onze z.g. sportdag zijn aanvang zal nemen. Tussen 13 en 17 uur zal er een voetbalwedstrijd zijn en wedstrijden in hardlopen enz. Zorg, dat U hiervoor wat extra sportkleding bij U heeft, want iedereen mag meedoen! Om 17 uur zal dan deze O.O.V.-Conferentie 1956, die zeker onvergetelijk zal zijn, beëindigd worden.